[illegible] година който [illegible]. В. І.
по подражание на [illegible] те вм. та-

въ Охридъ и ѫ и ѧ се изговарятъ като е. отъ това и възвратното мѣстоимение сѧ се изговаря се, (се крешѫ, се затворѫ) та че непомагателний глаголъ (3 лице множ. число) сѫ се изговаря се; въ редътѣ ми се, кѫдѣ се сега.

Охридъ нѧтрѣ, а София нетре [illegible] е. — по три е до Крачово

Първоначалния гласъ на ѫ се вижда да е ѫнъ и онъ както и само по му очертание въ [illegible] свидетелствува че съдържава не [illegible] но само произношение.

~~[illegible]~~ Гласътъ на ѫнъ се показува въ Костурска нѣкои села — а во скоро и въ Брацигова като преселенци отъ тия села: [illegible] другадѣ.

мѫндро, мѫжовъ, зѫмби, гѫмби — грѫстя.

Гласътъ на онъ се е спазилъ въ планинскитѣ ~~села~~ мѣста между Скопие и Призренъ (споредъ свидетелството на Милоевича.) въ село Полянкк и други

монка (мъжка) тонка (тѣнка) ронка (рѫка) ман-[illegible], зомби —

По същитѣ мѣста се чуе и на [illegible] повечето въ крайтѣ на думитѣ или въ окончанията на вин. падеж. като нечестива — нечестивен, моря — морянъ. славя — славецъ. [illegible] — каквото е сѫщото и въ глаголитѣ въ западни българи: кова — ковемъ пиша — пишемъ плетя — плетемъ — [illegible] имамъ — седя — седимъ

Въ речениятѣ мѣста тези думи въ които е имало ѫ а сега се е вече утвърдило гласътъ у, като лѫкави сѫдии ѫчи — лукави судии учи. изговарятъ се на он, като лонкави, сонди, проончила

В. Милоевичъ

Но въ повечето мѣста носовийтъ гласъ ѫ. се е изгубилъ и е останало ѫ то като тъпо и кратко а или като ясно и дълго а, като чисто о и като чисто е а че дори и като оа слабо или като еа слабо.

Охридъ Чепелинско — отъ гора на горецътъ — отъ Горяна горецътъ

Като чисто о се изговаря и днесь въ Дебърско на западъ, а на югъ въ [illegible] — Широка лъка, Чепино и въ Неврокопско [illegible] и тоже и др. —

Вожде, гоба, рока, коща, потъ

На западъ въ Дебърско не знае какъ се изговаря въ окончанията на — на югъ въ поленитѣ мѣста се чуе и въ вин. падеж. ръката, гобата, козата, баницата и чистата като въ окончанието на членътъ вече се превърнало въ а. — по се чуе и въ имен. падеж ичлото козата но то е вече по възкаждо отъ незнание да правятъ разлика между им. и вин. — и защото имен. се рядко употребява та става едно образенъ им. и вин. Както се забелязва това и въ гръц. езикъ

въ глаголътъ со берѫ сѫ [illegible]